

Редакція «Нашого Життя» посилає сердечне поздоровлення з Новим Роком всім співробітникам, передплатникам, читачам, прихильникам і всім братнім органам української демократичної преси в Європі та за Океаном.

НА ПОРОЗІ 1948 РОКУ

Новий 1948 рік увесь світ зустрічає в немалій тривозі. Надії західних великодержав на порозуміння і згоду з Советським Союзом розвіялися. Лондонська конференція показала всьому світові імперіалістичні стремління московського уряду. Москва не хоче порядку, спокою і господарського відродження Європи та всього світу: Сталін хоче «в мутній воді рибу ловити»...

Минулий 1947 рік був дуже багатий на події, що творять перелом в історії різних країн. Перший рік після другої світової війни пройшов під знаком небувалого наступу більшовизму в цілому світі. Не тільки в країнах за «залізною заслоною», але і в Італії і Франції мали своїх представників в урядах. У Китаї комуністи наступають на армію Чан-Кай-Шека, у Японії їм удалося захопити дуже важні позиції в державнім апараті. Комуністична пропаганда заливала малу Грецію і арабські країни.

1947 року демократичні держави виступили в свою оборону перед наступом більшовицького тоталізму. У квітні 1947 року виключено комуністів із французького уряду. Те саме сталося в Італії. Греції та загроженій Москвою Туреччині Америка дає активну допомогу. Американський міністер Маршалл висуває план господарської відбудови Європи, розуміючи, що нужда і злидні — союзники більшовизму.

Британська імперія під проводом соціалістичного уряду робить рішучі заходи для розв'язання національних проблем у своїх колоніях. За згодою Англії здобуває державну незалежність Вірма, Індія ділиться на два домініони, як самостійні частини британських народів. Рішенням організації Об'єднаних Націй ухвалено утворити в Палестині жидівську державу (29. XI-47).

Із цього короткого перечислення найважливіших подій бачимо, які великі зміни приніс світові 1947 рік. Одночасно з цими епохальними подіями в міжнародній політиці відбуваються далекосяглі переміни господарського устрою в різних країнах. Приклад Англії, що поставила демократичним шляхом на службу державі й народові найважливіші промислові підприємства, у всіх перед очима.

Комуністичний наступ на демократичні основи держави в Італії та у Франції ослаб. У малих державах за «залізною заслоною» комуністи продовжують винищувати демократичну опозицію, але це тому, що в тих країнах ця тактика не буде мати успіху. Спроби комуністів захопити владу в Італії та у Франції шляхом народного голосування та через страйки не вдалися. Тому Москва тепер з тим більшим завзяттям готує військові сили, щоб у рішучий момент накинути свою волю вільним народам. Тим то Москва відновила Комінтерн під назвою «Комінформ», для того ведеться підготовка до утворення Балканської Федерації, для цього Москва розриває політичну і господарську єдність Німеччини і Австрії, щоб мати східні області під своїм повним пануванням.

Міжнародне напруження росте. Проте немає підстав думати, що воєнний кон-

флікт безпосередньо загрожує світові. Західні великодержави не мають охоти починати розправу з ССР, Москва не готова до війни.

Як би там не склалися міжнародні обставини, — наше завдання здійснити політичну консолідацію на внутрішньому фронті. 1948 рік у нас — подвійно ювілейний. Цього бо року згадуємо 300 ліття української революції під проводом Богдана Хмельницького. «Вода і дума єдина» вела тодішню українську революцію до перемоги. Розбиття внутрішніх сил привело наших предків до Великої Руїни. 30 літ тому єдність українських демократичних сил завершила свою працю державним актом 22 січня

1918 року — проголошенням самостійності Української Народньої Республіки.

Тепер настав час для відновлення української державної традиції, для консолідації українських сил під тими прапорами, що вели український народ до перемоги.

Не диктатура — права чи ліва — не тоталізм і вузько-партійний сліпий фанатизм, тільки розумне і чесне політичне порозуміння і згода творчих сил українських може забезпечити нам долю ім'я і довіря в світі та сприяти перемозі нашого права на життя і вільний розвиток. Віримо, що 1948 року українська політична консолідація буде завершена під традиційним революційно-демократичним прапором Української Народньої Республіки.

Політичний огляд

ЛОНДОНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

Не було несподіванкою, коли конференція міністрів закордонних справ в Лондоні розпалася 15 грудня, але це була найважливіша подія на кінці цього року.

Міністер Маршалл подав такі причини неудачі конференції:

СССР своїми домаганнями захистити «німецьке майно» в Австрії заштов так далеко, що не можна було б ніяк утворити незалежної Австрії, тому що все господарство було б у руках ССР. Всі три інші великодержави дійшли до згоди у справі Австрії, тільки ССР несправедливими домаганнями унеможливив порозуміння.

Що до Німеччини ми не були в силі встановити, що ми вважасмо за Німеччину. Три делегації вважають, що Саксонська область має бути економічно об'єднана з Францією, — ССР не згоджується. Щодо східного німецького кордону, то в Потсдамському протоколі ясно сказано, що остаточно вона має бути встановлена мировим договором. США вважають, що східний кордон має задовольнити Польщу, але все ж таки лишити Німеччині доступ до харчів і сировини з східних німецьких областей. Три делегації згоджуються на те, щоб негайно створити комісію для вивчення справи німецького східного кордону, — ССР не згоджується.

СССР хоче брати репарації з поточної німецької продукції. ССР не хоче подати, на яку суму він вже взяв німецького майна із советської зони. Своїм поступованням ССР не допустив до того, щоб Німеччина грала свою роль при відбудові Європи. Советські представники заявили, що допомога, дана США і Великобританією, має за завдання використати Німеччину як стратегічну базу проти демократичних держав в Європі.

Домагання 10 мільярдів доларів репарацій в купівельній вартості 1938 р. (тепер приблизно 15 мільярдів), що мали б бути заплачені з поточної німецької продукції протягом 20 років, роблять

всякий самостійний німецький уряд неможливим. Репарації значили б повне економічне рабство, і ССР мав би силу рішати про життя і смерть кожного німецького уряду. Це не тільки принесло б рабство для німецького народу, але затримало б також відбудову Європи.

При таких умовах створення центрального німецького уряду було б смішним, бо він би не мав ніякої реальної сили. Окупаційні сили довели до роз'єднання Німеччини. Тільки окупаційні сили можуть її об'єднати. Три делегації згоджуються в своїй поглядях, ССР не згоджується. З огляду на ці факти неможливо до чогось практичного дійти. — скінчив Маршалл свою за-яву.

Становище в Індії

(За «Манчестер Гардієн»)

Історія Індії після 15 серпня 1947 — дня незалежності, розпадається на дві частини. Першою з них був вибух народних заворушень у Пенджабі. Деякий час здавалося, що заколот пошириться по всій країні. Цього не сталося у великій мірі завдяки заходам індуських провідників Пандіта Негру да Ганді.

Проте наслідки заворушень для обох нових домініонів були тяжкі. Вони дали не тільки матеріальні збитки, руїни та страждання мільйонів вигнанців. — В наслідок цього обидва домініони так віддалилися один від одного, що їх об'єднання здається дуже далеким від дійсності. Між домініонами йде боротьба за контроль незалежних індійських князівств, особливо Кашміру. Але у порівнянні з пенджабськими подіями цей новий конфлікт легше уладнати.

На Кашмір напала орда з прикордонної смуги. Це був звичайний грабіжницький напад непідвданих гірських племен. Постійне явище на протязі чотирьох тисячоліть східної історії. Коли Пакистан не зміг або не захотів допомогти, Індія розпочала потрібну поліційну акцію, щоб охоронити цивілізоване життя і навести порядок. Отже ніхто не може скаржитися на індійську інтервенцію. Але небезпека в тому, що ця «допомога» може стати асенсією цієї переважно мусульманської області. Обидва домініони обвинувачують один одного в нечесних намірах, і тяжко розібратися в правильності цих закидів.

Настрої в Пакистані менш відомі в Англії, ніж настрої індійського уряду. Багато пакистанців, зветься, вважає, що певні кола індійського уряду мають намір заскочити Пакистан раніш, ніж той встигне організувати свою армію, і що це не війн маневр для оточення Пакистану.

В Кашмірі Індія йде на захист індуського князя мусульманського населення, в Джанагаді вона захищає індуське населення від мусульманського князя.

В цьому суть індійсько-пакистанського конфлікту. Керівники Пакистану

* 15 січня відбулась у Вашингтоні зустріч американських, англійських та французьких економістів, щоб виробити план, як три західні зони Німеччини зможуть самі себе утримувати.

* На рік 1948 союзним президентом Швейцарії вибрано Енріко Целіо.

* Органи чеської Комуністичної Партії звернулися до населення, щоб вказували поліції тих, хто критикує Советський Союз та чесько-советський договір.

* Католицька церква в Німеччині за-протестувала проти насильного вивозу більшовицькою окупаційною владою 2000 німецьких дітей із Німеччини. Протест був проведений на розгляд Міжсоюзної Контрольної Ради в Берліні, але советський представник відкинув цей протест.

* Протикомуністично настроєні гірники та металісти північної Франції постановили порвати зв'язки з загальною французькою професійною спілкою, що стоїть під комуністичним впливом, і закласти нову, незалежну.

* В Американській зоні на перше листопада знаходилось 331.000 перемішених осіб. За десять місяців цього року серед них умерло 1847 осіб, народилося 11.514.

* За зразком Берлінського «Народнього з'їзду», пішли слідом і інші країни советської зони, скликаючи «красиві народні з'їзди».

* Останні відділи американського війська мають залишити Угорщину в наслідок мирового договору з нею. Угорському уряду будуть повернені 51000 доларів разом з усім колишнім майном Угорщини.

Жертви національної ворожнечі

Німецька поліція в Регенсбурзі одержала рушницю і набой з правом уживати зброю для забезпечення порядку. В місті є табір перемішених осіб різних національностей. В частині німецької преси і в громадянстві німецькі націоналісти ведуть пропаганду проти ДП. Наслідки цієї нерозумної пропаганди дуже сумні. Цими днями один німецький поліціант без поважної причини застрелив підпалою українця ДП. Другий поліціант убив поляка на вулиці перед очима його товаришів, членів охорони на американській службі. За це заплатив на місці життям.

Ці сумні факти підтверджують думку през. Трумена, що перемішеним лю-

дам не можна лишатися в Німеччині на постійне життя. Німецька людість у великій своїй частині невдоволена наслідками програної війни, шукає «винного» і йде лінійкою найменшого спротиву. Мовляв, — винні за теперішню біду, злидні і недостатки в Німеччині — ДП!

Це небезпечні настрої. Переміщені люди попали в Німеччину не в своїй добрій волі, вони — жертва Гітлерового режиму. Вони живуть-бідують, стиснені в таборах, мов ті вівці в кошарі, з ласки Америки. Та й самі німці без американської допомоги не могли б пережити наслідків воєнної поразки. Чи в цих обставинах допоможе сліпа національна ворожнеча?

УСЬОГО СВІТУ

ДОПОМОГА ГРЕЦІ І ТУРЕЧЧИНІ

Американське міністерство закордонних справ розглядає можливість збільшення грошової допомоги Греції. Ця додаткова сума має бути використана на військові цілі. 9 мільйонів доларів, які були призначені на відбудову.

До Атен прибуло 2 бригадні генерали, 6 полковників і 11 воєнків американської армії, які мають бути придлені до бойових частин.

США передали в розпорядження турецької армії 50 кораблів з воєнним матеріалом. Далі має прибути до Туреччини ще 250 американських старшин для реорганізації турецької армії.

ПОДІЇ В ПАЛЕСТИНІ

В. Британія склала свій мандат для Палестини до 15 травня 1948 р.

Провідники сіоністів не вірять в те, що в Палестині може дійти до війни між арабами і жидами. Сирійський міністер оборони заявив, що «війна за Палестину» почнеться 1948 року. В Палестині сталися сутички між жидами і арабами.

ОН І ЛЮДСЬКІ ПРАВА

«Комітет Людських прав» Господарсько-Соціальної Ради ООН видав документ про людські права: «Всі люди, — сказано в документі, — вільно народжуються, мають «однакову гідність і вільність сумління», і мусять стояти один до одного як брати. Далі важні пункти цього документу такі: Кожна людина має вільний і незалежний доступ до судів. Забороняється мучити, не людськи карати або порушувати честь людини. Невільництво суперечить людській гідності і праву; кожний чоловік має право при переслідуванні просити захисту, коли він протривав згідно принципам ООН; визнається воля віри, як право кожного чоловіка. Права людей рівні без різниці раси, мови, релігії, без уваги на політичні або інші переконання, та без різниці соціального чи національного походження. Цей проект мають переслати всім урядам, членам, ООН, і має бути дискутований на наступних загальних зборах ООН.

ЄВРОПЕЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ

В Парижі під проводом Данкена Сендеса, зятя Черчілла, створено «Міжнародний Комітет Сполучених держав Європи». Комітет складається з представників, «Французької Ради для Сполучених Держав Європи» (предсідник Еріо, президент французького парламенту; «Незалежної Ліги європейської співпраці», яку заступав кол. бельгійський прем'єр ван Зеланд; «Сполученого Європейського Комітету» — В. Черчілла та «Європейської Федералістичної Унії». Представники цих груп постановили координувати свою працю і створити бюро комітету в Лондоні і Парижі.

В Гстаад (Швейцарія) закінчила свої праці «Європейська Парламентарна Унія». Генеральний секретар Унії і організатор Панєвропейського Руху граф Куденгове-Калергі повідомив, що 8 вересня 1948 р. мають відбутися загальні збори Унії в Інтелякені в справі створення Сполучених Держав Європи.

США І ГРЕЦІЯ

Американська допомога урятувала Грецію від національного розбиття. За 5 місяців привезено в Грецію товарів на загальну суму 23 мільярдів та доставлено 74.000 тон військового матеріалу. В скорому часі має бути доставлено для Греції військового матеріалу на загальну суму 100 мільярдів. Грецька фльота отримала воєнних транспортних кораблів на загальну суму 13 мільярдів.

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА В СССР

«Кас до нуво монд» (Зшитки нового світу, ч. 3, 1947) містить цікаві відомості про господарську кризу в СССР.

Як в часи Леніна найвищою метою СССР лишається поширення комуністичного режиму на увесь світ: найближча негайна мета — якнайшвидше збільшення воєнного й господарчого потенціалу СССР через п'ятиріччя. Тому бюджет СССР після війни збільшено вдвоє в порівнянні з довоєнним. Як ж труднощі СССР? Це поперше — брак 7 мільйонів робітників, що визнав генеральний секретар комуністичної партії Жданов. Це заважає виконанню плану 1946—1950 рр. Наявні кадри робітників перевантажені, в промисловість втягнуто жінок і дітей. Населення нездатне зробити більш зусилля, тим часом совєтський уряд нічого не зробив для розв'язання питання робочих рук. Чистки в промисловості, партії, адміністрації й навіть серед письменників, перекидання сільсько-господарських робітників і цілих національних груп за останні два роки виявилися

неспроможними розв'язати питання робочої сили.

Інша причина кризи — руїна України й Вілорусі, що викликала «нове проголошення війни селянству» спеціальним декретом «про заходи проти порушення статуту колгоспів». Справа постачання харчів набула такої ваги, що її не передбачали в Кремлі.

СТРАХ ПЕРЕД РОСІЄЮ

Сьогодні червона армія опинилась у серці Європи. На думку Сталіна, впродовж 8 днів вона може промаршувати аж до каналу Ля Манш... Сьогодні ціла Східна Європа і пів Німеччини мусять танцювати так, як їм заграє перший скрипак із Кремля. Кожночасний уряд проти свободолюбних опозиційних партій Польщі, Румунії, Болгарії, Угорщини і Югославії є новим тріумфом Москви. Більше як 20 мільйонів слов'ян стало на примусову службу Сталінові. Наприкінці автор цитує слова з книжки Роберта Інгріма «Після Гітлера— Сталін». «Єдиним рятунком для Європи являється необхідність довести до революції у Східній Європі, а на Заході та Півдні — до господарського розцвіту...»

СОВЕТСЬКИЙ ПРОМИСЕЛ НЕ ГОТОВИЙ ДО ВІЙНИ

В американському тижневику «Сатердей Івнінг Пост» Реймунд, співробітник амбасад США в Москві, пише, що совєтський промисел не швидше ніж за 20 років зможе догнати США. До сильних позицій російського промислу автор зараховує такі обставини: 1. Росія єдина на світі державою, в якій тяжкий промисел куди більший від легкого, 2. вся важка промисловість зосереджена в глибині краю, тобто на Уралі і в Азії, 3. Росія змагає до повної господарської самовистачальності та шукає нових сировин, 4. Росія поспішно вишколює технічний персонал. До слабких сторінок су-

часної Росії автор зараховує: велетенські воєнні знищення, невикональність 5-річного плану господарської відбудови, недомагання в транспорті, недостачу бомбардувального і транспортного летюства, малу продукцію автомобілів (Росія продукує річно 200.000, США — 5 мільярдів).

ПОЛІТИКА ФРАНЦІЇ

Франція вимагає за приєднання французької зони до англо-американської зони, закінчення військового пакту проти Німеччини і Совєтського Союзу. Відомо, що не тільки військового пакту союзників, але забезпечення оборонним Союзом.

Відо тієї думки, що Франція через поділ Європи стає оборонною лінією західної Європи проти можливого наступу зі Сходу.

США ТА ІТАЛІЯ

Президент Трумен заявив, що США далше будуть стояти на сторожі незалежності Італії. Представник англійського уряду заявив, що Англія також готова заступити проти порушення незалежності Італії.

На підставі договору США, Англії, Франції і Совєтського Союзу, італійські підводні човни не будуть потоплені.

США і Англія заключили фінансову угоду на підставі якої США переймають на себе 75% окупаційних коштів подвійної зони. США будуть мати рішальний голос в господарських справах Німеччини.

Англійський уряд проголосив текст двох нот, висланих до урядів СССР і Китаю в справі мирового договору з Японією. В обох нотах пропонується як найскорше заключити мир на Далекому Сході.

ПОЛІТИКА СССР

Та заява Маршалла говорить сама за себе. Нам тільки можна спробувати знайти якусь загальну лінію совєтської політики. СССР хоче або окупувати територію по цей бік «залізної» при помочі своїх агентів-комуністів, або не допустити, коли це не вдається, до здорових відносин. СССР хоче примусити Америку до великих фінансових жертв на поміч для Європи і хоче, щоб ці жертви пішли даремно, бо через роз-

Громадянська війна в Греції

ЄДИНИЙ ФРОНТ

За останні 12 місяців становище у Греції значно погіршало. Збройні сили повстанців силою якихось 20 тис. чол. тримають у своїх руках на кордонах Албанії, Югославії та Болгарії гірську країну на схід від Триколі, гори на північ Коринтської затоки, а банди в кілька сот чоловік час від часу роблять напади на міста Пелопонесу або нападають човнами на маленькі островці моря. 300 тис. втікачів з zagrożених теренів збілося по більших містах. Вони залишили свої ниви, залишили врожай і одержують тепер допомогу в містах.

І тепер залізниць не більше, як рік тому, а як здається налагодити якусь пошту, то її знов підірвають партизани.

Але якщо дивитися далі в майбутнє, то перспективи значно покращали у порівнянні з минулим роком. Рік тому грецькі відносини приводили в розпач. Не було кінця боротьбі партій та особистим сваркам серед антикомуністичних партій.

При владі був уряд правих і здавалося, що нема жодного загального руху перед загально-національного небезпекою. Тепер при владі коаліційний уряд двох найголовніших партій: популістів (монархична партія) та лібералів (республіканців) з Софулісом на чолі. Вони відкинули свої розкоздження; вже нема питання республіка чи монархія, і вони спільно працюють в уряді та парламентах. Інші групи: незалежні ліберали Венізелоса та Канеллопулоса також підтримують уряд, хоч і перебувають в творчій опозиції і час від часу вказують на помилки уряду. Це саме можна сказати й про Папандреу, лідера соціал-демократів.

НЕВДАЧА АМНЕСТІЇ

Була спроба ліберальної політики: звільнено кілька тисяч політично підозрілих і депортованих, що їх держали в таборах на островах, була обіцяна амністія для повстанців, що на протязі місяця складуть зброю. Наслідки цих заходів були дуже невеликі. Тільки небагато партизанів спустилося з гір. Головна причина цього — терор комуністичного режиму в районі його оперцій.

Цілком правильно, що жорстокості творилися також і з боку уряду. Адже це громадянська війна, і жодна з сторін не щадить другої. В таких умовах амністію тяжко було здійснити з успіхом. Але самий факт її проголошення (разом з дуже добрим закликом до партизанів від старого прем'єра Софуліса) став джерелом великої моральної сили уря-

ду. Бо уряд показав цим усьому світові, що він зробив усе, що було в його силах, для припинення громадянської війни.

З цього треба зробити висновки, що уряд мусить продовжувати війну усіма засобами. Тактика повстанців тепер стала причиною економічних злиднів у Греції. Через нищення й плондрівання сіл, врожаю, шляхів і громадських споруд наряд стомився й готовий прийняти кожний режим, аби тільки мати трохи спокою.

Деякі політичні провідники в Афинах вважають, що уряд не живив правильної тактики. Правда, грецька армія проходить тепер під англійським керівництвом курс навчання у провадженні «малої війни». Але багато людей критикують військово командування за його невміння успішно протиставитися бойовій тактиці комуністичних банд.

У грецьких політиків помічається також тенденція критикувати англійців та американців за недостатню допомогу матеріалами та зброєю. Між англійською та американською місією повна співпраця та віра серх їхнього персоналу, що греки зможуть добре використати дану їм допомогу. Греки дуже жаліються на недостатність її і пояснюють цим свої невдачі. Але їм довелось так дуже терпіти за останні роки, що не можна чекати від них здорового осуду.

ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ

В економічній житті помітний деякий поступ. Американська місія допомоги Греції (АМАС) наполягала на певних реформах. Чутно було голоси, що американці втручаються у внутрішні справи країни, але після здійснення цих рішень в країні помітне загальне поліпшення.

Була зроблена чистка державних установ, переповнених величезною кількістю урядовців, що не мали що робити. Одночасно була підвищена платня урядовцям, але в цілому бюджет значно скоротили. Була зроблена серйозна спроба скоротити довіз, що призвело до великої дорожнечі багатьох речей, та введена складна система експорту, що дає можливість продавати за кордоном грецькі товари значно дорожче.

Греки починають розуміти, що адміністративна реформа, на якій наполягали США, іде їм самим на користь. Якщо коаліційний уряд утримається при владі і будуть уміло використані нові тактичні методи боротьби з партизанами, можна буде надіятися, що «Греція буде вільною», за словами їх національного гімну.

рухи і страйки уряд СССР думас розбити спроби господарського оздоровлення. Можна було б виставити таке гасло для большевицької політики: або наш комуністичний «порядок», або безладдя.

ФРАНЦІЯ

Не вдалася спроба большевиків завести свій «порядок» Франції. Комуністична партія організувала по цілій країні страйки і розрухи. Всі інші партії підтримали новий уряд Роберта Шумана і під натиском мобілізації та законів проти страйків розрухи притихли.

ІТАЛІЯ

також не стала жертвою комуністичного «порядку». Прем'єрові де-Гаспері вдалося сформувати новий кабінет на широкій базі. Вдалося йому притягти до уряду соціалістів з групи Сарагата.

ПАЛЕСТИНА

Хоч заворушення, що почалися після рішення ООН створити в Палестині дві держави — жидівську і арабську, — притихли, становище на сході напружене. До розділу Палестини спричинився також СССР, може бути, в надії на неспокій. «Священна війна» арабів проти жидів могла б ці надії виправдати. Але здається, араби на це не підуть.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

* В Зах. областях України проведено роботу для зміцнення керівних районних партійних органів. В райкомах зах. областей працює під сучасну пору 513 комуністів.

* В Західній Україні відбуваються мітинги, на яких населення познайомлюється зі сталінського конституцією. (Що запровадження колгоспного ладу в Україні натрапляє на великі труднощі, — спікер київського радіо — раз-у-раз нагадує на «куркулів», «націоналістичних покидьків» та їх «шкідницьку роботу».

Цікава всячина

Нові багатства Південного океану

Коли в минулому столітті славетний природознавець Дарвін відкрив на узбережжі Чіле деякі відміни морського жабуриння (водні рослини — альги) довжиною на 200 метрів, то він вважав їх за найбільші рослини на землі. Відтоді зібрані були деякі нові відміни цього жабуриння, що перевищують довжиною 300 метрів. В Південних морях, в околицях французьких островів Маріону. Кроме та Кержевану зустрічаються ці водорості. гнані морською течією в такій кількості, що невеликі судна не можуть крізь них пробитися. Там можна ці водорості збирати сотнями, ато й мільйонами тонн. Досі це джерело багатства було використовуване дуже мало. З цих рослин добували луг, бром, йод, а деяких вживають як їжу. Розвиток хемії відкриває тепер перед цими водоростями величезні можливості в людському господарстві. Видобувають з них водорослинний квас, що має тепер величезне застосування в промислі: з нього роблять папір, тканину, клей, желатину і дуже багато іншого. Англіїці перші спорядили на півночі Скотлі та на Гебридах чотири хемічні заводи для обробки цього жабуриння. Роблять тепер спроби добування його і з самого дна морського, щоб ще збільшити продукційні можливості, хоч і досі коло берегів збирають їх приблизно 40 мільйонів кіл річно.

У Франції тепер подумують і собі розпочати в цій царині промисел, на вищезгаданих південних островах, де цих водоростей назбиралося цілі гори. Тим більше що ці острови майже безлюдні, а найбільший з них Кержеван такий завбільшки як 1/4 острова Корсіки. На цих островах, крім ловлі водоростей, могли б мешканти прожити й з ловлі раків всіх гатунків-омарів, лангустів та інших. Самих лангустів підчас відпливу моря можна наловити за день одній людині від двадцяти до тридцяти тисяч. Багато є й інших способів зарібку на цих островах, але немає у Франції тим часом відважних та підприємливих людей, що подалися б на завоювання цих багатств!

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Адреса Редакції та Адміністрації: Augsburg, Silcherstr. 14. Адреса для листування і грошових переказів: Ukrainian Newspaper "Our Life" Augsburg, Postamt 2, Postfach

Видас: Видавнича Спілка «Наше Життя» в Авгсбурзі

Authorized by EUCOM Hq. Civil Affairs Division 14. July 1947 Authorization A. G. 383. 7 GEC-AGO

Druck: Anton Bilous Aichach

Ідеологічна і програмова платформа українського соціалістичного об'єднання

Для об'єднаної і успішної боротьби за національно-державне і соціальне визволення українського народу та для творчої суспільно-політичної праці у вільному державному ладі України утворили, з одного боку, Союз Українських Соціалістів, а саме: Українська Соціалістично-Радикальна Партія Соціалістів-Революціонерів, а з другого боку, Українська Революційно-Демократична Партія — організація під назвою Українське Соціалістичне Об'єднання та прийняли таку спільну ідеологічну і програмову платформу:

I. Провідні ідеї соціалізму

УСО як спадкоємець і представник українського соціалістичного руху стоїть на ґрунті етичного, гуманного, демократичного і революційного соціалізму.

Цей соціалізм є сучасна форма історичної визвольної ідеї як цілого людства, так і українського народу та його змагань і боротьби за справедливість і людську гідність проти всякого визиску, всякого утиску та безправства. Цей рух, після довголітніх, тяжких змагань трудящих мас усіх народів проти неволі капіталізму, діє сьогодні уже як реальна і рішальна сила в світі та знаходиться в побідному поході до повного визволення людини, народів і всього людства та до нового справедливого суспільного ладу в цілому світі.

Наш соціалізм — етичний, бо він спирається на етичні оцінки сучасного несправедливого приватно-капіталістичного чи тоталітарного державно-капіталістичного ладу. Наш соціалізм випливає з віри в певні принципи загальної етики. Для нас соціалізм — це моральний постулат. Протест і боротьба проти всякого насильства та культу фізичної сили випливає із етичних мотивів. Ці моральні сили в суспільній житті остаточно все найсильніші. Тільки віра в правду і справедливість своїх змагань може повести людей до боротьби і до жертвенності. Ніхто з нас не був би соціалістом, коли б не вірив у вселюдську правду соціалізму.

Український соціалізм спирається в своїй основі також на вірі нашого народу в безсмертну правду. Правда, в яку вірять наш народ, не терпить насильства та панування багатства над незаможними, а вимагає любови і справедливості між людьми. Моральне почуття нашого народу бунтується проти неправди. Треба, щоб ця віра в правду скріпилась і зросла до сили всеобіймаючого, негасимого вогню.

Наш соціалізм, між іншим, випливає з етичної оцінки праці. Тому що праця творить усі господарські цінності, то кожна працююча людина має природне право на продукт своєї праці. А що праця може бути успішна тільки в суспільстві, то в товаристві других працюючих людей своєї нації, то господарство нації має бути ведене для добра цілого суспільства.

Наш соціалізм — гуманний, бо соціалізм і гуманність — це нерозлучні поняття. Вони є вислів найвищих людських стремлень, бо соціалізм — це боротьба за добро людини. Проблема сучасного соціалізму не вичерпується в самій господарській програмі та в самій класовій проблемі; це не тільки суспільна економіка та боротьба за матеріальні інтереси. Це передусім велика ідея людяності, що визнає найвищу вартість людини та ставить людину, її гідність і свободу, — як основну мету змагань соціалізму. Людина для демократичного соціалізму — це суб'єкт і мета, а не безвольне знаряддя, засіб або матеріал державної системи. В цьому є суттєвий та ідейний зв'язок нашого соціалізму з істотою християнської традиції.

Соціалізм, що поставив собі безпосереднім завданням усунення капіталізму та класового панування, — є тільки відновленням вікової засади гуманності та революційного принципу природних і репозубальних прав людини. Соціалізм, який знищить панування нації над нацією, класи над класом чи людини над людиною, є здійснення засади людяності.

Основні людські права, як право на життя, право на вільну працю і її продукт, право на свободу від злиднів, право на свободу від страху, право на співучасть у державній владі, право на сво-

боду віри, думки і слова, право на самоозначення особи і нації, — так ганебно знехтовані та по-варварськи потоптані в тоталітарних режимах, — на ново відзискали свою соціально-революційну функцію. Проти всіх тоталітарних державних доктрин повстає в людини глибше почуття до свободи і права. «Хочу бути знову людиною!» — це бойовий клич, що глибоко ворушить сумлінням мільйонів українських людей.

Але соціалістичний гуманізм — це не тільки здійснення права одиниці на свободу, — це рівночасно також відповідальним обов'язком вільної людини активно працювати і боротися за здійснення високих ідеалів гуманності.

Наш соціалізм — демократичний, бо демократія це психологічна і політична передумова соціалізму, невідлучна частина його ідеалу права та найсильніша підстава його ідеї. Соціалізм і демократія в своїй найглибшій основі поняття нерозлучні. Демократія — це коріння соціалізму та джерело сили кожного народу. Немає соціалізму без демократії. Всяка диктатура заперечує моральну суть соціалізму.

Основні ідеї демократії: свобода і рівність права усіх людей та право всіх членів суспільства вільно вирішати свою долю — є сьогодні в серцях людей живіші, чим давніше. Демократія — це здійснення правної рівності та принципу самоозначення в суспільстві, державі та господарстві; від цього починається перехід від політичної до господарської і соціальної демократії.

Демократія найкраще вирішає проблему соціальних життєвих форм та відповідає на питання: як мають бути утримані та забезпечені людські права і людські свободи?

Суверенітет народу, виборна та контрольована народом влада, принцип вільного вибору відповідальних провідників у всіх ділянках суспільного життя та основи народнього довіря та вся суспільна демократична система — це здобутки довгої завзятої боротьби передових елементів людського суспільства.

Демократія вірить у кращу людину. Це програма співвідповідальності усіх громадян за долю нації. Не пасивна маса, а свідомо, активна, думуюча і свободна, сильна індивідуальність є основою демократії. Виховання людини з кріпкою громадянською мораллю, з непохитним характером, з твердим почуттям обов'язку і відповідальності громадської — це перше завдання соціалізму. Постійна контрола і критика інституцій та відповідальних провідників — це доказ сили демократії, бо демократія — це організована самокритика.

Демократія — це не слабкість, не самоволю, не безладдя, а найбільша сила організованого народу, що найпевнішим шляхом веде його до боротьби і перемоги.

Наш соціалізм — революційний, бо соціалізм — це не тільки реформа існуючого, а також його рішуче перетворення та новоутворення нового суспільного ладу.

Український революційний соціалізм, опертий на твердих підставах етики і гуманності — це моральна і фізична сила українського народу, його єдине заборолло проти грубого насильства і поневолення.

Революційна сила українського соціалістичного руху має бути підвищена тим, що належать підкреслювати зокрема особистий характер відповідальності одиниці, що є учасником нашої національної спільності. В цьому полягає вартість і значення особистого рішення та вага етичних почувань одиниці.

Український соціалізм — це продовження найкращої традиції нашої історії. — УСО спирається на тисячолітній славетний історії українського народу та його довголітній боротьби за ідею повного визволення в самостійній державі, за яку поклав він мільйони жертви життя своїх синів і дочок. УСО продовжує визвольну традицію українського соціалізму, що в своїх політичних програмах та в духовній творчості своїх найкращих представників перший в новітній історії України проголосив ідею самостійної української державності та закріпив її актом Четвертого універсалу, актом об'єднання усіх українських земель та кров'ю своїх найсвідоміших борців на всіх просторах України.

II. Національна ідея і соціалістичний рух

УСО вважає націю за найвищу духовно-культурну спільноту, якої моральний, культуральний і матеріальний розвиток творить підставу поступу людства. Цю національну спільноту удержує при житті і поступі тільки почуття солідарності всіх її членів та суспільно-корисна духовна і фізична їхня праця. Тому охорона цієї творчої праці і всіх трудових мас є поруч з свободою, найвищим завданням.

УСО вважає, що свобода нації є один із тих великих здобутків, без яких настає моральний, духовний, культуральний і матеріальний упадок нації, а наслідком того також частковий занепад людства. Свобода нації може бути успішно забезпечена і оборонена тільки тоді, коли всі її члени мають однакові права і обов'язки та є однаково вільними учасниками однієї спільноти.

Тому наша боротьба за національно-політичне визволення — це також боротьба за повне визволення соціального. Справа національна і соціальна на Україні — це сьогодні дві нерозлучні проблеми.

Справа національного і соціального розкрячення українського народу стала складовою частиною всесвітньої боротьби поневолених народів за національну незалежність та боротьби трудящих за встановлення справедливого соціального ладу. Цьому великому завданню — створенню і підсиленню широкого фронту трудових мас — має служити УСО.

Проблема визволення українського народу із сучасної большевицької тиранії, — це в першій мірі національно-політичне визволення. Український народ в цілій своїй масі обернений в стан рабів без усяких соціальних розшарувань внутрі, позбавлений елементарних людських і політичних прав, являється рівночасно клясою працюючих невольників, яких визискує тоталітарна держава, її упривілейована бюрократія та пануюча партія.

Через це особливе сучасне історичне положення українського народу наш демократичний соціалістичний рух переріс межі класового пролетарського руху і перетворюється сьогодні у всеукраїнський визвольний національний рух. Ця обставина ставить перед українським демократичним соціалістичним рухом велику неповторну історичну місію: поєднати визвольний рух східно-європейських націй, знівельованих російським большевизмом до ролі визискуваної і поневоленої класи рабів — з сучасним визвольним рухом західно-європейського демократичного соціалізму, який в своєму сьогоднішньому відродженні так само переростає межі класового, пролетарського руху і стає визвольним національним рухом західно-європейських націй, що захищає їхню державну незалежність перед зазіханнями російського большевицького імперіалізму. В єдності українського руху, по своїй природі демократичного і соціалістичного, з визвольними рухами східно-європейських націй, з одного боку, і з визвольним рухом західно-європейського демократичного соціалізму, з другого, — це зафрука його остаточної перемоги і підстава моральної та політичної сили нашої визвольної концепції.

III. Суспільно-господарський розвиток світу

УСО, виходячи з аналізу сучасного господарського розвитку, визнає, що капіталістична система в цілому світі і зокрема в Європі, починаючи вже від першої світової війни, знаходиться в переходовій стадії до нового суспільно-економічного ладу. Сучасна система приватного капіталізму в формально-демократичних державах та система державного капіталізму в державах тоталістичних творить ризик поділ суспільства на поневолені і визискувані класи та упривілейовану меншість приватних капіталістів і диктаторської бюрократії. І тут і там народне господарство служить головною для приватної користи капіталістів і диктаторської бюрократії, а не для добра тріащих мас. Усунути цей роздор внутрі нації і цілого людства можна тільки через заміну приватного і державного капіталізму новим ладом вільного соціалізму, основаного на свідомому співробітничтві трудових мас і при контролі загальної інтересів нації вільною

демократичною державою. До цього прямує сучасний суспільно-господарський розвиток світу.

Капіталістичний лад, з його господарськими кризами, виробничою анархією і визиском праці, — наслідком поступу техніки і під впливом організованого руху трудящих мас поволі уступає своє місце в передових країнах світу формам господарства усупільненого, що при умові демократичного контролю виключає господарський визиск і забезпечує людині вільний розвиток і кращий добробут.

IV. Большевизм — ворожа соціалістичній силі

Система большевицької диктатури в СРСР не має нічого спільного з соціалізмом: вона показує, що терористична влада нездатна здійснити соціалізм, тобто повний задовольнити життєві інтереси народних мас, підвищити їх матеріальний добробут і забезпечити їх морально-духовний розвиток. Насильна ліквідація трудової власності у всіх її формах знищила великі господарські цінності і привела народи СРСР до голоду й вимирання, а режим, що зве себе «робітничо-селянською», владою зробився системою державного капіталізму з новою, деспотично-правлячою верствою на чолі.

Називання большевиками власної невольничої тоталітарної системи «соціалізмом» і проголошення деспотичної диктатури вождя, кліки одної партії, «демократією», — це ганебна профанація ідеї соціалізму, бо соціалізм можливий тільки в умовах демократії, тобто в умовах свобідного вияву волі працюючих мас народу.

Російський большевизм, в його історичній практиці і сучасній дійсності, був і є запереченням і потоптанням ідеалів соціалізму і демократії.

Комуністична партія большевиків так званого СРСР надуживає гасел соціалізму і демократії для обману власних народних мас і робітничої класи у світі в цілях їхнього економічного визиску та політичного і національного поневолення.

Через цей обман російські большевики намагаються підкорити народи світу неподільному деспотичному наказові нині побудованої модерної російської великодержавної системи. Комуністичні партії поза межами т. зв. СРСР являються об'єктивно агентурою російського імперіалізму.

Свідомий пролетаріят усіх націй піддержує сьогодні визвольний соціалістичний демократичний рух, що єдиний може забезпечити своєю перемогою здійснення ідеалів соціалізму і демократії.

Рух до справжнього соціалістичного устрою, в котрім поруч з державною власністю на засоби виробництва (націоналізоване господарство) існує також господарство усупільнене чи соціалістичне (кооперація, громадські господарства тощо), а також раціонально ведені індивідуальні трудові підприємства в сільському господарстві, ремісництві, торгівлі і т. ін., — можливий лише тоді, коли він відбувається в умовах демократичного режиму, коли його здійснюють самі працюючі маси міста й села під керівництвом міцно з ним з'єднаного, від них залежного і в демократичній системі змінного та контрольованого провладу.

Тоталізм, з його диктованим підпорядкуванням одній диктаторсько-правлячій партії чи групі всього господарського, суспільного і навіть культурного життя нації і окремої людини (бо без цього ніяка диктатура в сучасних умовах не може існувати), — є не тільки знаряддя поневолення нового економічного закріпачення і політичного поневолення суспільства, а й головною причиною морального підпаду в наші часи. Ліквідація тоталізму означає створення передумов як для повного визволення народів та економічного й соціального розкрячення трудящих, так і для морального оздоровлення суспільства та здійснення високих ідеалів людства — правди, добра і справедливості.

Большевизм — це тотально ворожа народів сила, і це ставить на порядку денний демократичну революцію в СРСР. Ця революція повинна здійснити вільне державне визволення поневолених большевицькою диктатурою народів, зокрема ж найбільше пригнобленого і визискуваного українського народу.

V. Наша програма

Для здійснення зазначених цілей УСО ставить собі на найближчу добу такі головні завдання:

1. В справах національних. УСО вважає своїм першим найактуальнішим завданням боротьбу за відновлення самостійної Соборної Української народньої Республіки.

Московський большевицький імперіалізм міг стати на ноги і зміцнитися тому, що захопив силою природні багатства України та визискуючи працю українського народу. Цьому імперіалізму московського тиранського режиму проголошує УСО непримиренну боротьбу аж до знищення диктатури на Сході Європи, щоб на руїнах кривавої деспотії могли повстати незалежні, вільні держави українського народу та інших терпів поневолених націй.

Стоячи за єдність і соборність українського народу, УСО з найбільшою енергією і рішучістю поборює всякі шкідливі явища загумінковості й партикуляризму. УСО буде всім своїм впливом прямиувати до того, щоб і в цій страшній трагедії, яку переживає український народ, сприяти перевихованню сучасного нашого покоління в дусі зміцнення національної свідомості, почуття солідарності, сили і віри в успіх нашої справи та перетопити психіку українців як свідомих, активних і відданих борців за соборність, самостійність і демократію.

2. В справах господарських. УСО прямиуватиме в майбутній вільній Україні до забезпечення господарських інтересів трудящого люду в місті й на селі і до усунення державно-капіталістичного визиску через перебудову українського народного господарства на основі вільного і демократичного соціалізму.

Демократичний соціалізм ставить в основу суспільного ладу, господарського і культурного розвитку суспільно-корисну працю. Демократичний соціалізм високо цинить працю людини і ставить її під охорону державних законів. Кожний громадянин має право на працю і на добробут, і його життя та здоров'я забезпечується законами про охорону праці.

Ліквідувати державно-капіталістичну, тоталітарну систему диктаторського господарства, українська влада повинна буде встановити продуманий план упорядкованого народного господарства, під керуванням спеціальних народніх установ, що відповідали б бажанням та інтересам українського трудового народу.

Цей план не може бути ані задержанням теперішнього державного капіталізму, ані поворотом до пережитих форм приватного, монополюючого капіталізму та його антисоціального господарства. Новий лад мусить усунути в першу чергу рабську систему примусового колективізму, що закріплює та експлуатує працю трудящих, вбиває духовні й фізичні цінності людської індивідуальності та робить суспільство змеханізаваною масою.

Нові форми господарства, продукції та розподілу мають керуватись інтересами залізної-дорожного транспорту, копа-права людини, її свободи та уможливити її всебічний розвиток, а рівночасно забезпечити права і інтереси суспільства.

Тому, виходячи з інтересів цілого українського народу, УСО вважає за потрібне, з одного боку, забезпечення на Україні націоналізації чи удержання залізної-дорожного транспорту, копа-лень, лісів, важкого великого промислу загально-державного значіння, а з другого — створення сприятливих умов для поширення усеуспільного (соціалістичного) господарства в формі вільної кооперації в усіх її видах, а також сільських, міських та інших громадських підприємств, однак з залишенням трудової земельної власності та трудових промислових і торговельних підприємств в інтересах розвитку індивідуальної ініціативи й забезпечення свободи людини.

Демократичний соціалізм не признає ніякої однонамірності, одного шаблону, ніякої диктатури або командованого соціалізму. Соціалістичне суспільство існує при найрізномірніших типах підприємств та формах продукції. Соціалізм вимагає якнайбільше господарського самоврядування при найактивнішій співучасті продуцентів і споживачів.

Тому планує соціалістичне господарство в ніякім випадку не відкидає індивідуальної підприємської ініціативи. Індивідуальне підприємство в сільських господарстві, ремеслі, промислі і торгівлі — повинно існувати як вільна господарська одиниця в своїй трудовій формі та користуватись всебічною підтримкою держави, як рівно ж буде мати в загальному плані важку господарську функцію та великі можливості розвитку.

3. В справах суспільно-культурних. УСО рішуче обертається проти всякої форми фанатизму і нетерпимості в релігії, науці, політиці та у всіх ділянках громадського життя. УСО визнає в

громадським житті за обов'язкові загально-людські основи права і моралі, як і в відносинах між поодинокими людьми.

УСО визнає, що здорове релігійне почуття скріплює етичну основу суспільства. Тому УСО ставиться позитивно до всіх українських релігійних організацій, що наділі працюють для морального оновлення свого народу.

УСО відкидає тероризм, обман, підступ і подібні нечесні засоби в політичній боротьбі всередині народу і вважає, що основи права і моралі повинні запанувати також і в відносинах міжнародних.

4. В справах міжнародних. В сучасних обставинах, коли на всій Україні панує большевицько-терористична диктатура, шлях до визволення українсь-

кого народу може бути очищений тільки через ліквідацію тоталізму в Україні і в цілому СССР. У боротьбі проти насильницького большевицького режиму союзниками для України можуть бути всі народи, поневолені диктатурою та загрожені советським імперіалізмом.

УСО відкидає пропаганду національної ненависті та інші пережитки політичної реакції прилучається до ідеї міжнародної солідарності, що має на увазі добро всіх націй — великих чи малих — і є єдиною запорукою вільного розвитку й поступу всього людства.

УСО буде підтримувати тісні зв'язки з усіми міжнародними організаціями соціалістів, що борються за здійснення ідеалів демократичного соціалізму, тобто за повне визволення експлуатованих класів і поневолених націй.

НАУКА І ПОЛІТИКА

Проф. Чубатий пише в американській «Свободі» (ч. 261) про велику пропаганду в історичній науці, що робиться тепер росіянами в англо-саксонських країнах. Він пише:

«Одні представляють українців як звичайну частину росіян, другі вже не перечать існуванню українського народу, але представляють його як чисто етнічну групу без права стати господарем на рідній землі.

Росіяни ведуть в цій напрямі пропаганду в пресі, ведуть її у різних англо-саксонських політичних установах, але в останнім році звернули передозим увагу на науку та дали англосаксонському світові цілу повінь праць, якими посередньо доказывается, що український нарід — це ніщо супроти Росії, як валійці чи скоти супроти Англії, а тим самим без права на власну та самостійну державу.

Звернення уваги російської пропаганди на ділянку науки, передовсім на ділянку всіх історичних наук, свідчить найкраще, який спосіб пропаганди вони вважають найбільше доцільним.

Шляхом наукових публікацій в останнім році широким шляхом розлилася російська пропаганда, яка голосить одну думку: — нинішня Росія — це природний продукт тисячолітньої історії Східної Європи, тому повинен бути збережений. Відкрито та ясно мало хто з нових авторів заперечує існування українського народу, але тільки теоретично. Практично всі вони самостійність української нації заперечують, бо в протівному випадкові годі б вяснити світовій науці, чому то стара історія України має бути частиною історії Росії. Цю повну нелогічність всі російські автори промовчують в переконанні, що англосаксонський читач не догледіється сам до такого основного питання, як історія Росії може починатися в Україні.

Наукові твори російських авторів, звичайно, тепер мало займаються середньовічною історією, себто московською державою. Це тема тепер для них небажана. Так само нові твори російських авторів не запускаються в найновішу історію України. Визвольну боротьбу українського народу промовчують, а натомість усі важкі гармати звертають передовсім на найстарішу історію України, на кийську Русь.

Впродовж останнього року появилася кільканадцять творів та поодиноких монографій на теми історії кийської Русі. Нові твори на тему походять і від большевиків і від «білих» росіян.

У всіх цих творах, писаних прямо по-англійськи або перекладених на англійську мову, постійно зручно жонглюється англійським словом «Русь», яке мало б означати і новочасне слово «Росія» і старе слово «Русь». Відомо, що стара назва «Русь» та новочасна назва «Росія» — це два окремі поняття. Перше означає Україну (деколи ще й Білорусь разом з Україною) друге — Московію. Цар Петро I, запроваджуючи для своєї Московії назву «Росія», за порадою своїх німецьких вчених дорадників, дійсно видавав диявольський спосіб баламучення світу. Ним мало не всі нинішні російські вчені, білі вони чи червоні, дуже ревно користуються.

Ці нові твори виглядають на строго наукові, а на ділі, з малими виїмками, є вони, імперіалістичною пропагандою. З великою силою переконання вказується там на демократичні установи старої України, на гуманність та пошанування права у старій Русі; на її зв'язки з Заходом. Всі ті прикмети українського народу від найдавніших часів приписуються москалям, посередньо переконуючи світ, що побольшевицьку Росію треба для забезпечення

світового миру лишити, бо ця держава є в силі завести в себе демократичний лад і пошанування людини та може жити близьким дружим, добро-сусідським життям з західними демократичними державами. Все це було колись у «Росії», — вони кожуть, — від тисячі літ.

Нові твори російських авторів славлють культуру Київської Русі, лицарськість старих русинів та їх боротьбу з варварством з Азії. Всі ці прикмети приписуються росіянам, фальшиво пристосовуючи англійські слова Рація і Рашенс до старої Русі та Русичів. Зовсім природно, що така сута українська власність, як лицарський епос «Слово Про Полк Ігоря», стає російським лицарським епосом.

Твори про релігійне життя старої Русі виказують велику толеранцію старої Русі та свободу церкви в вільній державі, вони пристосовують теж до Росії, яка на ділі за час своєї 800-літньої історії ніколи не знала ані толеранції, ані демократії, ані пошанування людської гідності, одним словом, ані одної із тих прикмет, які російські вчені представляють перед англосаксонським світом як власність росіян.

Навіть російська царська наука, в засаді заперечуючи саме існування українського народу як окремої нації, виказувала переконливо, що поміж духовістю, культурою, правом, релігійним життям, положенням церкви в Київській державі і тими всіми установами в Московії немає зв'язку. Нині, навпаки, доказывается, що всі ці вартості старої кийської Русі знаходять пряме продовження в Московії аж до наших часів, що зовсім незгідне з правдою.»

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „КОМІСІЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ“

Дня 5-ого грудня ц. р. відбулися в Ерлангені звичайні Загальні Збори „Комісії Допомоги Українському Студентству“ (КоДУС) в привності 23 делегатів центральних установ, високих шкіл, обох Церков, ЦЕСУС-а й інших культурно-освітніх установ. Збори прийняли одностайно до відомлення голови, касієра й збіркового референта з діяльності КоДУС-у в академічній році 1946/47, вислухали звідомлення Контрольної Комісії, прийняли прелімінар на найближчий академічний рік й план праці та вибрали на рік 1947/48 новий Виділ в такому складі: проф. д-р Зенон Кузеля голова, проф. д-р інж. Євген Храпливий і проф. д-р Іван Розгін заступники голови, проф. Теодозій Волошин і проф. інж. Роман Лимінський секретарі, Матей Гута, представник ЦЕСУС-у, проф. Дмитро Зайців і мгр. Євген Перейма представники Філії. До контрольної Комісії обрано радника М. Ладихинського, ректора о. д-ра Василя Лабу, проф. Петра Петренка з Ганноверу, і інженерів Петра Демедюка й Романа Вілінського. На зборах ухвалено між іншим звернутися до бувших стипендіатів, які впродовж існування КоДУС-у поборали кілька мільйонів марок стипендійних підмог, з проханням приступити до звороту побораних стипендій.

Троцький і Сталін

Макс Белев містить на цю тему статтю в «Манчестер Гардіен» Як матеріал йому служить відома книжка Троцького про Сталіна. Подаємо в скороченні найцікавіші місця статті.

«Це правда, — пише Бирнс, — що Сталін дуже ласкава особа.» Можна дивуватися, що це пише бувший американський міністер закордонних справ, ознайомлений з біографією Сталіна, яку написав Лев Троцький. Там є зовсім інша характеристика. Сталін, як твердить Троцький має «особисту фізичну жорстокість, те, що звичайно називають садизмом». Троцький пише далі: «З Христових дванадцятьох апостолів тільки Юда показався зрадником. Але коли б він захопив владу, він би других одиннадцять представив як зрадників і також всіх інших менших апостолів, яких Лука начислює сімдесят.»

Троцький присвячує Сталінові кар'єрі закінчення громадянської війни в 1921 р. 300 сторінок, коли роки Сталінові слави лежали ще перед ним. Багато читачів знайде все це надзвичайно чудним. Але коли заглибитися в ці звіти про змови, сходи, поліційні звіти, протоколи, листи, телеграми, — образ стає яснішим. Бо головне питання, чому саме Сталін з поміж усіх інших провідників став паном в СССР. Ажده ж він між революційними провідниками, як пише Троцький, зовсім виняткове явище. Він не є ні мислитель, ні письменник, ні промовець. Сталін захопив владу не при помочі своїх персональних якостей, а при помочі безособової машини. Не він створив машину, але машина створила його.

В 1901 р. Троцький вперше помітив фігуру цього ученика — революціонера при нагоді якогось темного внутрішньо-партійного конфлікту. Вже тоді він боронив «апарат» проти «натиску знизу».

Колись диктатора собі уявляли як «чоловіка на коні», військового вождя. Потім прийшов «народний трибун». Сталін — це «чоловік за столом». Офіційна советська історіографія і іконографія ставить Сталіна в минувшині на провідні становища там, де він був підрядною особою або де його взагалі не було. В конфлікті між сталінцями і троцькістами Сталіна представляють завжди як справжнього лєнінця. Троцький правдивіший, бо він признається, що розходився в поглядах з Леніном. Сталінці інтерпретують по-своєму мертвого Леніна.

Навіть коли б книжка Троцького вправила деякі неправди «сталінської історіографії», вона б прислужилася дуже до зрозуміння нашої доби. Але вона робить більше. Вона також пояснює, чому один прийшов до влади, а другий ні. Те, що для Троцького видається негативним у Сталіновім характері, присутіє в позитивним. Троцький — блискучий інтелект, не любить сталінові байдужості до теорії, недовстачу оригінальності, Троцькому протівна у Сталіна мужицька терпеливість і орієнтальна пасивність.

Це все під час революції мало помогло йому вибитися нагору. Але для консолідації режиму після революції ці якості надаються дуже добре.

Однак всі ці різниці між Сталіном і Троцьким не є засадничі: і сталінці і троцькісти хочуть безоглядно йти через війну і класову боротьбу до своєї утопії.

Було б помилкою думати, що Сталінові у руках Троцького було б краще як Троцькому в руках Сталіна, чи що революція пішла б іншим напрямком. Троцький показав, що монотітність Сталінської держави є міт. Але для світа, де моральні закони щось інше, як тільки продукт тимчасових класових відносин, обидва стоять поруч. Троцького книга служить для цього доказом.

Н. О.

Смерть єп. Ромжі

До Риму прийшла вістка про смерть єпископа Ромжі. Апостольського Адміністратора Мукачівської дієцезії Дієцезія Єп. Ромжі охоплювала карпатську Україну, прилучену до Советського Союзу. Єп. Ромжа був останнім східно-католицьким єпископом, що міг вільно порушуватися по території СССР. Інші шість українських єпископів заарештовано уже рік тому. Є чулка, що він був ранений автом. яке навмисно наїхало на нього, та що пізніше його били, поки він помер. Від якогось часу відомо було, що влада планує усунути єпископа, але советська влада не могла знайти нагоди, щоб його арештувати.

(За «Треїрш Пресс».)

«НА АНДРІЯ»

Дівчата ворожать

З давніх давен на Андрія 13 грудня дівчата ворожать. Можливо не зовсім щиро, але все ж, десь на «дні душі», дівчина вірить, що Андрієва ніч допоможе їй пізнати свою долю, бож кожній цікаво знати, чи вийде вона заміж, чи доведеться знову дівувати цілий рік.

Для ворожіння дівчата печуть «балабушки». Воду на них носять у роті з найкращої криниці. Місяць їх з доброго борошна. На спечених «балабушках» вони роблять зазначки і розкладають їх на перевернутому решеті абож на простеле-ному рушнику. Тоді впускають голод-ного пса, і ось він «вирішує долю». Швидко хапаючи одну балабушку за другою, боячись утратити смачну пожи-ву, пес, як звичайно, ковтає усе, що йому подадуть дівчата. Чіпо балабушку про-ковтне першою, та дівчина й вийде перша заміж, а якої лишається — буде дівувати цілий рік. Іноді собака бере здобич і несе її десь у темний кут. Тоді кажуть, що дівчину занесе доля у далекий край, в чужі села. А найгірше, як собака тільки надкусить балабушку і покине. Проте собака, кажуть, багато бреше.

Крім того, дівчата бігають під вікнами «слухати». У хаті чути, як бавляться діти або й сваряться. Щоб утамувати їх, мати кричить на старшого:

— Сядь, Івасю!

Дівчата сердито відбігають від вікна, бо сказане господиною «сядь» значить, що «сидітиме» дівчина у дівках. Біля другої хати — інакше. Жінка, звертаючись до чоловіка, каже:

— Іди, Грицю, корові дай!

У цьому випадку дівчата голосно дякують господарям і весело біжать за ворота. Підслухані «іди» сприймають за знак, що дівчина вийде заміж.

По деяких місцевостях дівчата не лише слухають, а й питають господаря:

Дядьку, де ключі?

Господар, що хоче пожартувати з ни-ми гукає:

— У вівсі, щоб посивіли ви всі.

Але зараз же поспішас себе випрвити:

— Ні, ні, дівчата. У пшениці, щоб всі ви були молодіці.

— Дякуємо!

І весела юрба зі сміхом і вереском вибігає на вулицю.

Для дівчини мало знати, що вона вийде заміж. Вона хоче знати, чи буде вона із своїм нареченим у парі. Для цього пізно ввечері, коли темно і нікого нема, набирає в пелену насіння коно-пель, виходить за хату, сіє і приспі-вус:

— Андрію, Андрію,
Конопельку сію,
Спідницю волучу,
Заміж вийти хочу.

Потім набирає жменю снігу там, де розсіяла коноплі, вносить до хати і лічить зерна. Якщо кожна зернина має пару, то й дівчина буде в парі, а як-що ні, то мусить розлучитися.

Але й цього їй не вистачає. Вона хоче знати, хто ж буде її чоловік, якої вдачі та якого фаху. Для цього насипає жменю та пшениці, наливає в блюдечко води і

ставить люстерко. Тоді пускає півня і пильно стежить за ним. Якщо півень нап'ється Води — чоловік буде п'яни-цею, як кльоне пшеницю — господарем, а як глянє в люстерко — паничем і ле-дарам.

Бігають ще дівчата до річки. Наби-рають намулу з дна і приносять до хати. У хаті цей намул уважно розглядають: якщо там є шматочки заліза чи цвях, — чоловік буде ковалем; як тріска чи га-личка — теслю; як скло — склярем; як шкіра — шевцем; як пісок — муля-рем; а як, крім землі, нічого нема, — хліборобом.

Ще цікаво знати, як буде зватися май-бутній чоловік. Знову збираються дівча-та вдвох, втрійох і йдуть на вулицю. Зустрічають першого чоловіка. Одна з дівчат вибігає наперед і питає:

— Дядьку, як вас звуть?

чоловік, знає, в чому річ, і з усміш-кою відповідає:

— Михайло.

Дівчина ввічливо дякує і залишаєть-ся з певністю, що матиме чоловіка Ми-хайла.

Хоч уві сні дівчина хоче бачити сво-го майбутнього чоловіка. На ніч вона буде з соломинкою місточком через миску з водою. Ця споруда ставить під ліжку й лягає спати. Вночі їй присниться, як майбутній чоловік візьме її за руку і проведе через місток.

Ранком на Андрія дівчина проки-неться, чисто вимється і після молит-ви тісно оперізується червоною крайкою і так ходить до вечера і увесь вечір. Перед тим, як лягати спати, вона сіє-дає крайку, складає її хрестом і ка-дає під голову. Тут вона промовляє такі слова:

КУК до українського громадянства

З нагоди Нового 1948 року та рідвя-них свят КУК посилав всім українцям свій привіт і найкращі побажання.

Згадуємо в цей момент наших братів і сестер, що перебувають у тяжкій нево-лі під московсько-більшевицькою оку-пацією, згадуємо всіх засланих на ка-торжні роботи в далекі краї советської деспотії, схилимо голови перед пам'ят-тю багатотисячних жертв, які поклав наш народ у боротьбі за волю.

В 1949 році минає 300 літ української революції під проводом гетьмана Бог-дана Хмельницького. Ця революція за-вершилася утворенням української не-залежної держави. Від того часу багато поколінь українського народу продов-жували безупинну боротьбу за свою національну свободу.

1948 року 22 січня сповняється 30 ро-ків від проголошення Центральною Радою Самостійної Української Народної Республіки. Українська Народна Респуб-ліка, проголошена ІУ Універсалом, му-сила зброєю і кров'ю своїх найкращих синів обороняти свою незалежність і самостійність. І хоч територія України була завойована ворожою силою, однак український народ ніколи не складав

Живу в Києві на горах,
Кладу хрест в головах;
З ким вінчатись, з ким заручатись,
З тим і за руки держатись.

Вночі їй має приснитись, що майбут-ній її чоловік підійде до неї, візьме за руку і поведе до «вінця».

Усі ці способи ворожіння стали тепер більш веселою забавою, традиційною грою, ніж дійсним прагненням пізнати свою долю.

«Калита»

Спільні гри починаються забавою, що називається: «Кусати колиту». Ще вдені дівчата печуть корж з білого борошна — «калиту» — солодку, добре запечену і смачну. Підвішують її на мотузочку до стелі посеред хати так, щоб чоловік зміг дістати зубами лише тоді, як під-скочить. Біля цієї калити відбувається весела гра. Призначають вартового. Це хлопець веселої вдачі, здатний розмі-шити всіх. Він, озброєний ганчіркою, замащеною в сажу, стає біля калити і зустрічає «гостя». «Гість» — ним стає за чергою кожен учасник гри — сідає верхи на коцюбу і під'їжджає дод вар-тівника. Між ними відбувається така розмова

— Добридень, пане Калитинський.

— Доброго здоров'я, пане Коцюбин-ський.

— Куди йдете?

— Іду колиту кусати.

— А я буду по пиці писати.

— А я вкушу.

— А я випшу.

Так відбувається жартівлива супе-речка. Існує правило, що «гість» може кусати калиту лише тоді, як витримає жарти і не всміхнеться. Але тяжко це зробити. Вартівник пригадує найсмій-німі пригоди. Він кричить обличчя, сміється і намагається розмішити «пана Коцюбинського».

Як тільки той всміхнеться, одразу дістане мазок по обличчю. Вибухає буря

МАСЕЙ СЯДНЬОВ

НОВИЙ РІК

Який ти в біса Новий Рік!

Старі і лихо, і розлука!

Коли б ти нове щось прирік —

Ми б радо стисли тобі руку!

Старий ти. Хоч на різний лад

Пісні про тебе трубадурять.

А ми чекаєм наздогад,

Немов вітрильники на бурю.

Уже й дримає не один,

Зневірений в прийдешнє свято.

В музей би їх, туди, туди,

Де сохи, древні та горбаті!

Я зрозумів закон землі

І підіймаю вгору слово:

не будеш новим ти, коли

Самі тебе ми не обновим!

Переклав з білоруського

Леонід Полтава

сміху, жарти, весело минає час. Після цього сьдають за стіл. А на столі давно вже чекає смачна вечеря.

На цей вечір готують вареники, сма-жать картоплю, роблять голубці. Все це — завдання дівчат. Хлопці також знають свій обов'язок і з порожніми ру-камі не приходять.

Хлопці гуляють

Цієї ночі хлопці мають найбільші пра-ва. Якщо парубок за щось сердитий на господаря-батька, що має дочку і не пус-кає її гуляти чи гордус ним як майбут-нім зятем, то сьогодні він має право віддячити такому батькові. Батьки до-рослих дочок про це знають. Такий господар ще з вечера пильнує свою гос-поду. Ала й хлопці пильнують його. І який би він уважний не був, а вранці побачить свого воза на вигоні, ворота на хаті, або хвіртку на річці, як пливе вона по хвилях.

Але господар довго не сердиться, бож то право парубоцьке, на те й «Андрій».

Як звичайно, на Андрія ніч темна. Хлопці, що ніде не «кусають колити», переснують мотуззям усі вулиці. Самі ховаються під тиним і чекають на дів-чат, що мають повертатися з «Андрія».

Дівчата, звичайно, йдуть, весело пере-гукуються, сміються або співають. Хлоп-ці вибігають з-за тину й лякають дів-чат. Ті наворсткі і заплутуються в мо-туззі. Новий вибух сміху розлягається над селом.

Іноді хлопці ще будують нову «вули-цю». Збирають околот, старі тини, ворота і виводять такі споруди, що темної ночі справді здається, ніби бачим якусь нову, незнану місцевість.

Дівчата, а то й парубки, які повер-таються з «Андрія», несподівано опин-яються в незнайомому оточенні. Згодом з'являються жартівники, що ніби ви-падково здібувають «андрія». Веселим сміхом і влучними дотепами кінчається гра.

О. Степовий

Л. ЧИКАЛЕНКО

Осінь 1919 року

10)

(Уривок споминів)

Треба забратись! Прощаюся і ледве розумію, чи навіть чую слова якоїсь приятні та співчуття, які маю передати киянам...

Знову пішов до Петлюри. Переказав розмову з Петрушевичем. Поважна роз-мова, а згодом то просто й інструкція.

Слухав уважно і zarazом порівнював їх обох: Петрушевича і Петлюру. Не пам'ятаю вже подробиць розмови. Пам-ятаю, що був прогноз швидкого розпаду добрармії, «обижених офіцерів», за ви-словом ген. Юнакова, і конкретний огляд всіх шляхів, яким той розпад ста-неться. Непокіло Петлюру козацтво недовіряло та кубанське. Що у них з до-брармією не все гаразд, відчував він добре, але не міг сказати, як швидко дійде до розриву і чи не встигнуть дені-кінці накоїти нам непоправного лиха, доки це станеться. Це питання дору-час він дослідити киянам. Попросив негайно побувати в Новочеркаському в Катеринодарі, з ким можна про те поговорити і з'ясувати, чи розуміють козаки, що допомагаючи добрармії ни-щити державність України, вони тим самим нищать і свою. Чи розуміють, що після нас приїде їхня черга, а потім безборонні та розбиті зсередини станемо

жертвами червоної Москви. Я прийняв до відома вислухане і обіцяв, що все зроблю, щоб виконати.

Лишались далі в Кам'янці не було чого, і тому я зразу ж кинувся по військових людях шукати зв'язки на фронті, щоб легше перебратись на той бік.

Радили звернутись до отамана Зеле-ного. У нього найкращі зв'язки з селя-нами, і він мовляв, переправить якнай-краще. На жаль, Зелений вже виїхав до Козятина, де була його «база»: декіль-ка вантажних поїздів на запасних ко-лях, куди він звозив потрібне йому для зимової кампанії: зброю, харч і одяг.

З Зеленим у Директорії бувало всяко. Але тепер відносно якнайкращі. Днів до два тому був він сам у Кам'янці для воєнних справ з Урядом і викликав в театрі, сидючи в льозі Головного Ота-мана, овації з боку публіки. Здалека приглядався я до міцно збудованої, кре-пезної фігури з засмаленим червоним обличчям. Зелений вставав і поклонами на всі боки дякував присутнім за бур-хливе «слава Зеленому» та оплески. Кола я виїжджав з Кам'янця, побачив на пероні полковника Різника, знайо-

мого з часів Центральної Ради. Він тоді саме кінцев 1917 р. командував шевченківським полком, що приїхав був з Петрограду, цілком вже збільше-вичений. Перед наступом Муравйова той полк оголосив «нейтралітет», і я, як секретар Центральної Ради в супрово-ді полковника Різника до їхньої касар-ні на Звіринці. Присмна зустріч!

Згадували, як ми боялися один за одного і як тоді цього один одному не виявляли. Ризиковано йому тоді було кликати когось до себе в касарню, не ручались за цілість гостя, але та була остання надія здержати розпад та де-модералізацію, яку ширили більшовики різними наклепами на «буржуазну» Цен-тральну Раду та «генеральський» Війсь-ковий Комітет. Користи з того візиту та дискусій жадної не вишло, але все ж не биті покинули ми тоді розпанаше-ну солдатську масу. Він більше до поль-ку, як виявилось, не вертався. Розмо-вляючи, похажували довгенько по перону. Він тепер був у Зеленого начальником штабу і їхав до Козятина. Разом з ним їхав до Козятина, щоб відіти дістатись до Києва, і проф. київської політехніки Ганицький, що досі був за кордоном з якоюсь з наших місій, а тепер, турбу-ючись за свою сім'ю, пробрався, щоб її рятувати. Познайомившись з ним, ми вже не розлучались далі аж до самого Києва.

У отамана Зеленого

Доїхали ми з проф. Ганицьким до Ко-зятина і мусіли спинитись на деякий час у отамана Зеленого, відомого триль-

ського повстанця, що перебував тимча-сово в Козятині, готуючись до акції на своїй Трипільщині. Зібрав він різних повстанців, старшин та військовий ма-теріал коло своєї «бази», як називав він свій вантажний поїзд, що стояв на од-ній з численних запасових колій цієї ве-ликої станції. З самим отаманом бачи-лись ми двічі, за обідом, до якого по-кликали нас, отаман випивши, розій-шовся, на всю ширину своєї натури і оповідав багато з свого життя бурхли-вого та небезпечного.

Як тепер бачу червоне від самогону спітніле повне лице, з хитрими, розумни-ми очима. За помостом з дощок, замість столу, розсілися в вантажному вагоні і свої, і гості. Отаман оповідає про бої з більшовиками. Складно, мабуть, нераз перед тим розказуване, ллеться опові-дання про Трипільля, про Гетьманівку, Злодіївку, Плюти. Але дивна річ, нія-кого героїзму отаман собі не приписує, жадного чванливого слова. Чутська об'єктивна правда, хіба тільки що лег-ким гумором оздоблена. З любов'ю під-ливає отаманові його джура чи вино-черп, літний уже «дядько», і з горді-стю за отамана поглядає на нас. Він власне, не відрізняє отамана від себе. Все те, що оповідає той, бачив і знає він. Там то по панібратському переби-ває отамана, піддаючи сили слову, під-даючи фарби, де отаман, на його думку, очевидно, із скромності зменшує вагу своїх вчинків...

(Далі буде.)

НОВІ ВИДАННЯ

Юрій Балко, „Інженер Марченко“, фантастична повість, видавництво „Пу-гу“, Авґсбург, 1947 р.

Серед науково-фантастичних творів художньої літератури, що зросли на еміграції, повість Юрія Балки „Інженер Марченко“ займає досить помітне місце. Ця повість цікава не тільки науково-технічною стороною свого змісту, а й заторкнута в ній соціальною проблематикою. В цьому розумінні вона має дещо від „Сонячної машини“ Винниченка, саме розв'язування соціальних протиріч з допомогою технічного винаходу, а також від Жюль-Верна, бо образ Олафа Свенсона — це своєрідне повторення образу капітана Немо.

Повість цікава також своєю сюжетною побудовою. Юний читач, на якого вона, звичайно, і розрахована, знайде в ній чимало місць, які хвилюватимуть його уяву і породжуватимуть бажання поскоріше взнати, „що далі“.

В окремих місцях повість переобтяжена монотонними розповідями; в окремих моментах, може, не досить поважно звучить в науково-технічному значенні; окремі ситуації (наприклад, пригоди Марченка з вібропостою) занадто насичені криміналістикою; подекуди вона трохи наївна, але в цілому — цікава. Ця повість, зрештою, свідчить про те, що її молодий автор при наполегливій праці зможе дати читачеві ще щось значно цікавіше і поважніше як формою, так і змістом. КЮ.

НОВА П'ЕСА

У неділю 14. грудня ансамбль українських артистів під керівництвом В. Блавацького в Регенсбурзі заслухав у читанні автора п'єсу члена МУР'у Ів. Майстренка «Кінець Страхова» (трагедія на п'ять картин). Після обговорення п'єси театр прийняв її до постанови. Ця п'єса мала бути зачитана на драматургічній нараді МУР'у 5—6 листопада, але через відсутність автора читання не відбулось.

Добра господиня

Хочаби забити вигодованого кабана до Різдяних свят, мала пані Марсен в Копенгагені нещастя: замість забити свою жертву відбила з розмаху собі ніс.

Схопила вона свого носа якнайшвидше, укинула його в шклянку з свіжою водою і з ним пішла в лікарню, де їй того носа лікарі пришили на місце. Але, раніш ніж іти до лікарні, вона все ж таки кабанця забила і розчинила так, як того вимагає порядок.

Отрута

в запальничках

«Вождь» Гітлерової молоді Артур Аксман дав в березні 1945 року жінці міністра пропаганди Магді Гебельс капсулю з отрутою, якою 1 травня 1945 року ціла родина Гебельса отруїлась. Американській судовій владі Аксман оповів пізніше, що про забезпечення отрутою подумали провідники вже заздалегідь, і що він сам вже на весні 1945 року мав як і інші провідники так звану «запальничку агентів», що містила в собі капсулю з отрутою. Таку запальничку побачила у нього в березні 1945 р. пані Гебельс, і на її прохання в присутності її чоловіка Аксман їй таку дав.

Ще 30 квітня в пообідяніх годинах він зустрівся з родиною Гебельсів, а через годину вони вже отруїлись.

Від Адміністрації

Наш часопис „Our Life“ «Наше Життя» можна замовляти в кожному поштовім або у кожного листоноша американської та англійської окупаційних зон.

Нових передплатників ласкаво просимо замовляти «Наше Життя» через місцеву німецьку пошту або листоношу.

Також передаємо поштою й висилку нашого часопису до наших постійних передплатників.

Передплату належить вносити наперед і щонайменше за 1 місяць через листоношу, або поштою уряди, подаючи при цьому англійську і українську назву нашого часопису.

Передплата «Нашого Життя» wraz з додатками вносить 5 Нм. місячно, або 15 Нм. квартално.

П. П. Передплатникам, що вже внесли передплату наперед до Адміністрації «Нашого Життя», ми висилатимемо наш часопис безпосередньо до часу вичерпання внесеної суми.

Про всі еventуальні труднощі, зв'язані з новим способом передплати просимо нас негайно повідомити.

Адміністрація
«Нашого Життя»

Сенат Українського Вільного Університету в Мюнхені був на днях на аудієнції у кардинала Фавльгабера, яка тривала 40 хвилин, а крім цього, зложив візити у посади м. Мюнхена д-ра Шернагеля та у ректора німецького університету проф. д-ра Венцеля.

МИКОЛА БАЛАШ

Надійшла сумна вістка. У Празі (Чехія) на 57 році вмер Микола Балаш. Родом з Груні (Полтавщина), член Української Партії Соц. Революціонерів, учасник бою під Крутами та української визвольної боротьби. На еміграції — учитель на Карпатській Україні, потім співробітник в Архиві Українського Історичного Кабінету в Празі.

З нової скитальщини посилаємо на свіжу могилу друга наше останнє товариство — прощай!

Приятелі.

Жадайте у всіх книгарнях і кіосках

«ПРОБЛЕМИ»

журнал національно-державної думки, що виходить під редакцією Михайла Добрянського. Саме появилося у продажі 3-те число. Жадайте зразкових чисел.

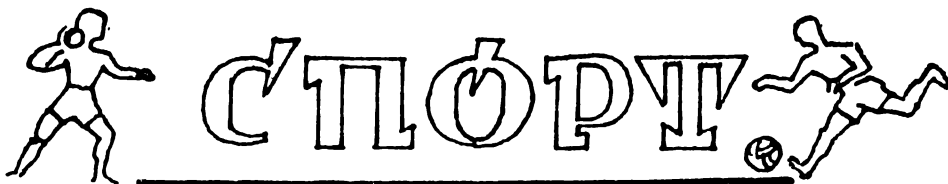
Надсилайте передплату на 1948 рік. Ціна за 1 прим. 4 н. м.

При гуртових замовленнях даємо 20% знижки.

Адреса редакції та адміністрації:

Ukrainische Monatsschrift „Die Probleme“ (13b) München 13, Hesstr. 132a/11.

Видавництво «Проблеми».

ТСГ-Авґсбург — Черногора 5:1 (2:1)

14. грудня на площі «Черногори» відбувся футбольний змагання між ТСГ-Авґсбург (Баварська ландес ліга) і «Черногорою»-Авґсбург. Змагання закінчилися перемогою ТСГ 5:1 (2:1).

В Барі відбулися футбольні міждержавні змагання між Італією і Чехословаччиною. Несподівану перемогу здобули над чехами італійці 3:1.

* Швеція перемогла Австрію в пінг-понгу 5:4.

* В шаховому турнірі в Москві «слов'янських народів» на першому місці знаходиться советський гросмай-

стер Ботвінник, друге місце займає Карес.

* В Англії по футболу Арсенал далше знаходиться на першому місці з 32 пункт на 20 ічор далі йде Престон Норд з 27 пунктами.

* Призначені для зимових олімпійських ігор в С. Моріці 110 чеських спортсменів отримують місячний харчовий додаток 1 кіл. м'яса, 60 гр. смальцю, 160 гр. маргаріни і 3 кг. хліба.

Советський Союз має приступити до дальших світових аматорських союзів. Дотепер СССР належить до міжнародних спортивних союзів: футболу, легкоатлетики, плавання, борні, піднімання тягарів, їзди на льоду, стрільня і шахів.

В. Барка

АПОСТОЛИ

Ціна 3 н. м.

ЗАМОВЛЕННЯ НАДСИЛАТИ:

Ліда Маніло, Авґсбург,

Somme-Kasserne 1/87.

До передплатників, читачів і прихильників

„Пластуна“

Від'їзд ред. М. Григорієва в Америку задержав вихід ч. 2. „Пластуна“. Незабаром має вийти ч. 2 і 3.

Адреса редакції:

„Plastun Scout“

Augsburg 2.

Postfach.

НОВА КНИЖКА!

ВОЛ. РУСАЛЬСЬКИЙ

СМІХ ІСКАРІОТА

НОВЕЛИ

СТОР. 90

ЦІНА 5 Н.М.

НАБУВАТИ В КНИГАРНЯХ І КІОСКАХ!

КУПУЙТЕ

ІЛЮСТРОВАНУ КНИГУ (з 88 малюнками, 140 ст.).

ТЕХНІКА

РИБАЛЬСТВА Й РИБНИЦТВА

ОЛ. ПАНЧЕНКО

(видання друге, значно доповнене).

Рибалка — початківець, рибалка сіточник, рибтехнік та всі ті, хто цікавиться вивченням рибальства, рибництва та переробки риби, знайде в цьому посібнику добрі поради:

1. Як та в яку пору року і дня ловити рибу та самому виготовити рибальське приладдя.

2. Що треба знати про лов риби напівпромисловим та промисловим знаряддям.

3. З техніки переробки риби: вудження, соління, виготовлення оселедця, в'ялення, виготовлення ікри, заморожування, транспортування тощо.

4. а) Рибництво: штучне та природне рибозведення, організація культурного рибного господарства.

в) найпоширеніші хвороби риб та санітарно-гігієнічні заходи.

Ціна книжки — 15 нм. марок. гуртовіям знижка 25%.

При купівлі не менш, як 5 примірників знижка від 10 до 25%.

Книжку надсилається за післяплатою.

Замовлення надсилати: Ол. Панченко

REGENSBURG, GANGHOFER-SIEDLUNG, RA1. XII, N. 15 W. 457.

Заходом Українського Вільного Університету появилися такі твори:

АВТОР	НАЗВА	Рік вид.	Ціна РМ
Проф. Д-р В. Петров	Український фольклор	1946	10.—
Проф. Л. Окіншевич	Лекції з історії українського права	1947	25.—
Проф. Д-р М. Чубатий	Огляд історії українського права ч. 1	1947	15.—
Проф. Д-р М. Чубатий	Огляд історії українського права ч. 2	1947	25.—
Проф. Д-р В. Щербаківський	Кам'яна доба в Україні	1947	15.—
Проф. Ю. Шерех	До генези називного речення	1947	15.—
Доц. Д-р Ю. Старосольський	Наука карного права	1947	25.—

Ці твори можна купити кожного дня, крім суботи, від год. 10—12 в канцелярії УВУ, Мюнхен, Версайлрштр, 4/III. Крім цього, висилаємо їх за післяплатою на підставі письмового замовлення.

УВАГА!

Уже вийшло 2 число літературно-наукового часопису

«СЬОГОДНІ»

В числі інтерв'ю з В. Винниченком і знятки з останніх років його життя.

Ціна примірника 2 марки. Питайте в усіх кіосках та книгарнях!

Замовлення надсилайте також до адмін. „Н. Ж.“!